

ГЛАВА 4.

1 Заради това, споредъ „както быхмы по-
миловани отъ Бога, туй служение като
2 имамы не ни дотега; Но отрекохмы ся
отъ скрышность-тж на срамъ-ть, и не
ходими съ пронырство, „нито съ лъжж
3 проповѣдвали слово-то Божие, но „како
изявявили истин-тж, прѣпорожчвами се-
бе си прѣдъ Бога на совѣсть-тж на вся-
4 кого человѣка. Ако ли е наше-то благо-
5 вѣществованіе покрито, то е покрито „за-
6 тѣзи които потънуватъ; За тѣзи, невѣр-
7 ны-ть, на които „богъ-ть на тойзи свѣтъ
8 е „заслѣпилъ умъ-ть, да гы не озари
9 „свѣтлина-та отъ славно-то благовѣтие
10 на Христа, който е образъ на невидимаго
11 Бога. Защото „нѣй не проповѣдували
12 себе си рабы ваши заради Иисуса. За-
щото Богъ „който е рекль да вѣзсияе
13 видѣлина отъ тѣминн-тж, той е „който
14 вѣзсия въ сърдца-та ни, „за просвѣщеніе
15 съ познаніе-то на славж-тж Божиїхъ съ
16 лицето Иисусъ Христово. И това съкро-
17 вище имамы го въ „пърстни сѫдове, раза-
18 да бжде прѣвъходство-то на силж-тж
19 отъ Бога, а не отъ насъ. Всякакъ ся уг-
20 нѣдумънѣ смы, но не въ отчаяніе; Го-
21 ними смы, но не оставяиши; „обарять ии,
22 но не потънували. Всякакъносимъ на
23 тѣло-то си умирание-то на Господа Иисуса,
24 за да ся яви на тѣло-то ни и животъ-ть
25 Иисусовъ. Защото нѣй „живи-ть выижги
26 ся прѣдавали на смъртъ за Иисуса, да ся
27 яви и животъ-ть Иисусовъ, въ смъртиж-
28 тж нашъ пльть. Така што „смърть-та
29 дѣйствиства въ нась, а животъ-ть въ вѣсъ.
30 А като „имамы истый-ть духъ на вѣр-
31 тж, по писаниому, „„Повѣровахъ, за то и
32 говорихъ, и нѣй вѣрували, за то и гово-
33 римъ; Понеже знаемъ че тойзи който е
34 „вѣскрѣсъ Господа Иисуса, ще вѣскрѣси
35 и нась чрѣзъ Иисуса и ще ии прѣстави-
36 съ вѣсъ наедно. Защото „всичко-то е за
37 вѣсъ, што „благодать-та умножена по-
38 ради благодареніе-то на мнозина-та, да
39 прѣзобилува въ славж Божиїхъ. За това
40 не ни дотегнува; но ако и да тѣже вѣн-

а Гл. 3; 6.
б 1 Кор. 7; 25. 1 Тим. 1; 13.
в Гл. 2; 17. 1 Сою. 2; 3, 5.
г Гл. 6; 4, 7. 7; 14.
д Гл. 5; 11.
е 1 Кор. 1; 18. Гл. 2; 15. 2
Сою. 2; 10.
ж Иоан. 13; 31. 14; 30. 16;
11. Ефес. 6; 12.
з Иса. 6; 10. Иоан. 12; 40.
Гл. 3; 14.
и Гл. 3; 8, 9, 11, 18. Ст. 6.
ю Иоан. 1; 18. 12; 45. 14; 9.
Фил. 2; 6. Кол. 1; 15. Евр.
1; 3.
к 1 Кор. 1; 13. 23. 10; 33.
л 1 Кор. 9; 19. Гл. 1; 24.

м Быт. 1; 3.
н 2 Пет. 1; 19.
о Ст. 4. 1 Пет. 2; 9.
п Гл. 5; 1.
р 1 Кор. 2; 5. Гл. 12; 9.
с Гл. 7; 5.
т Испл. 37; 24.
у 1 Кор. 15; 31. Гл. 1; 5, 9.
Гл. 6; 17. Фил. 3; 10.
ф Рим. 8; 17. 2 Тим. 2; 11.
12. 1 Пет. 4; 13.
х Испл. 44; 22. Рим. 8; 36.
1 Кор. 15; 31, 49.
ц Гл. 13; 9.
и Рим. 1; 12. 2 Пет. 1; 1.
ш Испл. 116; 10.
щ Рим. 8; 11. 1 Кор. 6; 14.

иший-ть нашъ человѣкъ, „вѣтрѣшний-ть
17 обаче всякой день ся подновява. Защото
18 „приврѣменна-та наша лека скѣрбъ про-
извожда намъ отъ много по много вѣчнѣ
19 тежинъ на славж; „Понеже ии не сма-
трятъ на видими-ть, но на невидими-ть,
защото видими-ть сѫ приврѣменни, а не-
видими-ть вѣчни.

ГЛАВА 5.

1 Защото знаемъ че, „ако ся развали зе-
мна-та кѫща на наше-то селеніе, имамы
2 отъ Бога здѣшне на небеса, домъ нержко-
творень, вѣченъ. Понеже въ това и вѣз-
3 дышамъ, и желаемъ да ся облѣчимъ въ
4 небесно-то наше жилище; Ако само „об-
лѣчени въ него, не ся намѣримъ голи.
5 Защото ии които смы въ това селеніе,
6 стенемъ подъ брѣме-то му, понеже иска-
7 ми не „да ся съблѣчимъ, но да ся облѣ-
8 чимъ още, за да бжде смъртно-то потъл-
9 никто отъ животъ-ть. И „Богъ е който
10 за това исто-то ны създаде, „който ни и
11 даде обручение-то на Духа. И тѣй понеже
12 имамы выижги дѣрзновеніе, и знаемъ, че
13 до когото ся намѣрвамъ въ тѣло-то, от-
14 далечени смы отъ Господа; (Защото съ
15 вѣруваніе „ходимъ, а не съ вижданіе):
16 За това и дѣрзновеніе имамы, и „благово-
17 лявамъ повече да излѣземъ отъ тѣло-то,
18 и да ся вѣдворимъ при Господа. За това
19 и съ ревностъ ся стараемъ, вѣдворявамъ
20 ли ся, отстраивамъ ли ся, да смы bla-
21 гоугодни нему. Защото всичца „трѣба да
22 ся явимъ прѣдъ сѫдовище-то Христово,
23 да пріеме всякой споредъ каквото е пра-
24 виль въ тѣло-то, добро или зло. И тѣй
25 като знаемъ „страхъ-ть Господень, чело-
26 вѣцы-ть убѣждавамъ, „а на Бога смы из-
27 вѣстни; надѣхъ ся още че и на вали-ть
28 совсѣ смы извѣстни. Защото „не прѣ-
29 порожчвами себе си на вѣсъ, но „давамъ
30 ви причинъ да ся хвалите съ нась, да
31 има чо да речете на тѣзи които ся
32 хвалятъ отъ лице, а не отъ сърдце. За-
33 щото „ако смы ся изумили, то за Бога;
34 ако ли здраво мыслимъ, то заради вѣсъ.
35 Защото любовъ-та Христова ны принуж-
36 дава; понеже смы разсѣдили за това, че

б 1 Кор. 3; 21. Гл. 1; 6. Кол.
1; 24. 2 Тим. 2; 10.
в Гл. 1; 11. 8; 19. 9; 11, 12.
г Рим. 7; 22. Ефес. 3; 16.
Кол. 3; 10. 1 Пет. 3; 4.
и Мат. 5; 12. Рим. 8; 18. 1
Пет. 1; 6. 5; 10.
ж Рим. 8; 24. Гл. 5; 7. Евр.
11; 1.

—
а Йов. 4; 19. Гл. 4; 7. 2 Пет.
1; 13, 14.
б Рим. 8; 23.
в Отк. 3; 18. 16; 15.
г 1 Кор. 15; 53, 54.

д Иса. 29; 23. Ефес. 2; 10.
е Рим. 8; 23. Гл. 1; 22. Еес.
1; 14. 4; 30.
ж Рим. 8; 24, 25. 1 Кор. 13;
12. Гл. 4; 18. Евр. 11; 1.
з Фил. 1; 23.
и Мат. 25; 31, 32. Рим. 14;
10.
ж Рим. 2; 6. Гал. 6; 7. Еес.
6; 8. Кол. 3; 24, 25. Отк.
22; 12.
и Йов. 31; 23. Евр. 10; 31.
л Гл. 23.
з Гл. 4; 2.
и Гл. 3; 1.
н Гл. 1; 14.
о Гл. 11; 1, 16, 17. 12; 6, 11.